

Felcsúti Hírlap

2026. augusztus, XV. évf., 8. szám (168.)

Kaleidoszkóp Habzsoló

Mosolyok, mozdulatok, pillanatok a 'Csúti Vigasságok forgatagából

Oldalvonal

Beszélgetés Szöllősi Györggyel,
a Puskás Akadémia
pr-igazgatójával

Arcvonás

Varga Sándor fotográfussal
találkoztunk

Hangszedő

Interjú Mészáros Gáborral,
a Don't Stop The Queen
basszusgitárosával

Augusztusi tartalom

3

Sajtóközlemény

4

Kaleidoszkóp

Mosolyok, mozdulatok, pillanatok
a 'Csúti Vigasságok forgatagából

8

Csibészség

Kóstolóban Cserkúti Jánosnál,
a falunapi főzőverseny győztesénél

10

Együtt Marcellért

Jótekonysági sütívásár és retró buli Felcsúton

12

Arcvonás

Varga Sándor fotográfussal találkoztunk

16

Oldalvonal

Beszélgetés Szöllősi Györggyel,
a Puskás Akadémia pr-igazgatójával

20

Hangszedő

Interjú Mészáros Gáborral,
a Don't Stop The Queen basszusgitárosával

24

Mesesarok

Futóverseny

26

Konyha

„Gyere hozzám feleségül!” csirke

27

Kert

Kánikula utáni kármentés

28

Harangszó

Szeretve lenni
Tanítványi lét

30

Mozaik

Sajtóközlemény

Középületek épületenergetikai korszerűsítése Felcsúton

2026/07/17

Felcsút Községi Önkormányzat vissza nem térítendő európai uniós támogatást nyert a TOP_PLUSZ-2.1.1-21-FE1 kódszámú Önkormányzati épületek energetikai korszerűsítése tárgyú felhívás keretében. A projekt a Széchenyi Terv Plusz program keretében valósul meg, vissza nem térítendő 131,86 millió forint európai uniós támogatás segítségével.

A TOP_PLUSZ-2.1.1-21-FE1-2022-00019 azonosító számú „Felcsúti középületek épületenergetikai korszerűsítése” című projekt keretében a Tamássy-Margalit Kúria, a szolgálati lakások és a Kastély Óvoda és Bölcsőde épületére napelemes rendszer kerül telepítésre. A megújuló energia telepítésén túl a Kúria épülete energetikai felújítással is érintett, mely során a külső nyílászárók cseréje, a padlásfödém hőszigetelése, a homlokzatok hőszigetelése, valamint gépészeti felújítás valósul meg, továbbá az épület akadálymentesített megközelítése is kiépül.

A fejlesztés eredményeként csökken a primer energia felhasználása és a CO₂-kibocsátás, valamint növekszik a megújuló energia termelése, hasznosítása.

A projekt az Európai Unió támogatásával, a Magyar Állam társfinanszírozásával valósul meg.

A projektről bővebb információt a www.felcsut.hu oldalon olvashatnak.

További információ kérhető:

Dr. Sisa András, jegyző

Elérhetőség: +36-22/594-036, jegyzo@felcsut.hu

Kaleidoszkóp Habzsoló

Mosolyok, mozdulatok, pillanatok a 'Csúti Vigasságok forgatagából

Templombúcsúnk, Nagyboldogasszony napján együtt ünnepelt a falu apraja-nagyja. Idén is a Tamássy-Margalit-kúria parkja adott otthont a Felcsút Községi Önkormányzat szervezésében megvalósuló falunapi kavalkádnak, melynek programjai között ezúttal is minden korosztály találhatott neki tetszőt.

Megannyi játékot és finomságot kínáló kirakodóvásár, légvár, arcfestés és csillámtetkő, valamint több kézművesműhely csalogatta a gyerekeket, akiket az alsútdobozi ÖTE csupa szív tűzoltói fergeteges habpartival örvendeztettek meg a 'Csúti Vigasságok programjai között, de még a Bicskei Rendőrkapitányság is ötletes foglalkozással készült nekik. A kicsik megismerhették a lovasberényi FEMA állatotthon áldozatos munkáját is, kedvükre babusgathatták a menhely egyik búbajos lakóját, s az állatmentők kreativitásából hordóvonattal utazhatták be a falunap területét. A színpadi programok sorát a székesfehérvári Triál Sportegyesület nyitotta, melynek versenyzői hajmeresztő próbákon bizonyították rátermettségüket – mi több, bemutatójuk után kerékpáros ügyességi pályájukon tanígtatták trükkjeiket. Őket követték a bicskei Genius Akrobatikus Rock and Roll Club tűzrőlpattant ifjú növendékei, dalra fakadt Rony, folklór műsorukban a magyar nyelvterület legszebb táncait járták a bicskei Mayer Néptáncműhely csoportjai, s ugyancsak tradicionális magyar táncokat mutattak be a felcsúti Füttyölös Táncegyüttes fiataljai is. A programok közepette a Szerelemfoci című könyvpárost dedikálták a szerzők, s javában zajlott a főzőverseny, melynek eredményhirdetésén kiderült: törökbosszantó marhapacaljával ezúttal a Csúti Csibész Tanya duója érdemelte ki az első helyet. A Felcsúti Gazdasági és Szolgáltató Kft. jóvoltából a 'Csúti Vigasságok minden vendége isteni faluvacsorával lakhatott jól, miközben fellépett a Muzsika TV Retro Disco című műsorának arca, Neuzer Imre. „Mulass velem!” – invitált Csocsesz, a mulatók egyik legnagyobb mestere, majd csaknem harminc évvel a megalapítása után újra láthattuk a színpadon a Shygy's nevű népszerű fiúbandát. „Én mondom, hogy nincs baj, bébi!” – hangzott fel többek között az egykori sláger is Sipos F. Tamás előadásában. Exkluzív produkcióval kápráztatták el közönségüket a váli Luxurious Dance Show mesés szép hastáncosai, s döbbenet figyelhettük a Lobbanáspont Tűzzsonglőr Egyesület látványos előadásának parázs pillanatait is. Remek hangulatot varázsolt a színpadra a hazai dance és hands-up kultúra meghatározó alakja, Peat Jr., majd a 'Csúti Vigasságokat hajnalig tartó mulatozással a híres lemezlovas, DJ Yanzoo show-ja zárta. A gazdag programsorozat is mutatja: valósággal habzsolunk az élvezeteket településünk falunapján.

Nagy Enikő, fotó: Tóth P. Flóra, Szecsődi Péter

Csibészszég Törökbosszantó pacal

Kóstolóban Cserkuti Jánosnál, a falunapi főzőverseny győztesénél

Cserkuti János korántsem először érdemli ki a legjobbnak járó elismerést és a legendás vándorfakanalat a 'Csúti Vigasságok hagyományos főzőversenyén. Éppen 340 évvel azután, hogy a keresztény hadak két és fél hónapig tartó ostrom után visszafoglalták Budát, a magyar királyok 145 évig az oszmánok fennhatósága alatt állt székvárosát, a felcsúti étekmester törökbosszantó marhapacaljának ízlelgetésével ezúttal a XVI–XVII. századba repülhettünk vissza, megtudva, milyen nyomot hagyott a magyar konyhán a török hódoltság kora.

A csaknem kétszáz éves üstben együtt fortyogott a pacal és a csülök, a főszakács elégedetten kavargatta-kóstolgatta. „Az Oszmán Birodalom uralma, az 1541 és 1699 közötti időszak súlyos károkat okozott a magyarságnak, a folyamatos háborúk miatt sokan meghaltak, falvak pusztultak el, a három részre szakadt ország elszegényedett – kezdi mesélni Cserkuti János, aki párjával, Klébert Edinnél együtt indult a 'Csúti Vigasságok főzőversenyén. – Mindeközben számos török jövevényszó került a magyar nyelvbe, s új növények terjedtek el. Török közvetítéssel jutott el hozzánk a paradicsom, a paprika, a kukorica, a padlizsán, a mák, a dohány vagy épp a kávé is, de a gyümölcsstermesztés is török hatásra fejlődött, olyan új fajtákat kaptunk, mint a kajszi- és az őszibarack. Több magyar klasszikusnak vélt fogás, így például a töltött paprika és a töltött káposzta is a török korból származik. Az Alföldön a búzatermesztést felváltotta a nagyállattartó legeltetés, hatalmas marhacsordák voltak mindenütt. A törökök egyik kedvenc eledele a szarvasmarha recés gyomra, a pacal volt, amelyből pörköltet készítettek. Ám a csibész magyarok rájöttek, hogy ha egy kis disznót tesznek a marhához, akkor a törökök nem sarcolják meg őket, vallási és kulturális okokból ugyanis nem ehetik meg a sertéshúsból készült ételeket. Ezért kapta hát az étel a törökbosszantó nevet. A pacal mellett sertéscsombot és csülköt is használtam, s az ízharmóniát savanyú káposztával értem el, amely lazított a nehéz szerkezeten. A török kor inspirálta ételt frissen sült török lepénnyel és saját készítésű barackpálinkával kínáltam.”

A mennyei törökbosszantó marhapacal első helyezést ért el a falunapi főzőversenyen. „Nem számítottam győzelemre, nem is az elsőségért jelentkeztem a megméretetésre – árulja el Jani. – A főzés öröme és a közösség erejének a megtapasztalásáért jöttem. Boldogan éltem meg, hogy sorra látogattak el az üstünkhöz az emberek, felnőttek és gyerekek, kíváncsiskodtak, kóstolgattak, repetát kértek. Éppen ez a lényeg. A 2017-ben létrehozott Országos Település- és Múltkorkutató, Hagyományőrző Alapítvány vezetőjeként elhivatottan kutatom a történelmet, különösképpen a történelmi gasztronómiát, a 2025 óta működő Csúti Csibész Tanya házigazdájaként pedig arra törekszem, hogy a különböző korok étkeit újból életre keltsem, ezáltal építsem a közösséget, megismertetve az embereket saját településük és a Váli-völgy történetével, ízeivel. Hiszem ugyanis, hogy egy közösségnek csak akkor lehet jövője, ha jól ismeri a múltját. A tanyán szeretettel várom a családokat, baráti társaságokat, céges csapatokat. Közös döntjük el, hogy a tanya kemencéjében az ókortól a jelenkorig milyen jellegzetes helyi történelmi ételt készítsek. Minthogy a pálinkafőzés ősi folyamatának népszerűsítése is a szenvedélyem, a közösségi falatozás során egy kis pálinkakóstolóra is invitálom vendégeimet, a hazánkban termő összes gyümölcsből készíték papramorgót. S miközben lakmározunk, órákon át beszélgetünk, nevetgélünk, s a régi korok ízei segítenek felismerni: összetartozunk.”

*Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra*

Együtt Marcellért A közösség erejével

Jótekonysági sütivásár és retró buli Felcsúton

Példátlan összefogásnak lehettünk tanúi településünkön: az egész közösség megmozdult, hogy segítsen Marcellnak, annak a hét éves kislánknak, aki egy igen ritka betegséggel, az úgynevezett Duchenne-féle izomdisztrófiával küzd. Minthogy a kislány számára egy mintegy 1,3 milliárd forintba kerülő külföldi kezelés jelentheti a legnagyobb esélyt az életre, a család adománygyűjtésbe fogott. Kezdeményezésükhöz csatlakoztak a felcsútiak is. Sériné Mondok Anita szervezésében jótekonysági sütivásárnak és retró bulinak adott otthont a Faluház, ahol szinte egymásnak adták a kilincset a nagylelkű támogatók. A programok teljes bevételét a Lépünk Együtt Marcellért Alapítvány számára ajánlotta fel közösségünk.

Kakaós csigák, szalagos fánkok, házi kekszek, brownie-k, kókuszgolyók, linzerek és más finomabbnál finomabb aprósütemények rejtőztek azokban a dobozokban, amelyekhez a becsületkasszába dobott, szabadon választott adományért cserébe juthattak hozzá a Faluházban rendezett jótekonysági sütivásár látogatói. A szervezők mellett Marcell és az édesanyja, Dalma fogadta őket, s nagy örömeikre sorra érkeztek mindazok, akik a pompás sütemények megvásárlásával szeretnék volna támogatni a súlyos betegséggel élő kislány gyógykezelését. „Hálásak vagyunk a felcsúti önkormányzatnak, melynek jóvoltából a Faluház lehetett a színtere az adakozásnak – mondta Sériné Mondok Anita, a kezdeményezés ötletgazdája. – Sokakat megszólítva, csodálatos közösségi összefogással valósult meg a program. Számos háziasszony vállalta, méghozzá nem is csak Felcsútról, de a környező településekről is, hogy süt, s a temérdek sütemény java pár óra alatt el is fogyott. Rengetegen eljöttek a vásárra, hogy lehetőségeikhez mérten adományukkal segítsék Marcell gyógyulását. A délelőtti sütivásárt este jótekonysági retró buli követte, ahol a jelképes összegű belépőjegy megváltásával támogathattuk a Lépünk Együtt Marcellért Alapítványt. A nagyvonalú felcsúti felajánlásoknak hála a tombolán több mint hetven ajándék talált gazdára. A gyönyörű kézműves termékek mellett többek között különféle szolgáltatások, például családi fotózás vagy épp masszázs igénybevételére szóló utalványok, valamint háztartási kisgépek is a szerencsések birtokába kerülhettek, fődjékként pedig két családi

nyaralást sorsoltunk ki. Hisszük, hogy sok kicsi sokra megy, s hogy az efféle kezdeményezésekkel célt érhetünk. Egy ilyen történet hallatán az ember szülőként együttérzően arra törekszik, hogy ahogy csak tud, segítsen. De a közösségnek is jót tesz, ha az emberek megmozdulnak egy jó ügy érdekében, s megtapasztalják az összefogás erejét.”

A hét éves Marcell jóízűen kóstolgatta a sütit, miközben az édesanyja, Dalma a történetüket mesélte: „A családunk élete 2026 januárjában fordult fel, ekkor derült ki, hogy Marcell egy ritka genetikai betegségben, a Duchenne-féle izomdisztrófiában szenved. Bár a mozgásfejlődése babakórától fogva lassabb volt az átlagnál, eleinte nem sejtettük, hogy ilyen súlyos betegséggel állunk szemben. A kezdetektől többféle fejlesztő terápián és tornán jártunk, bízva abban, hogy behozzuk a »lemaradást«. A fejlesztések sokat segítettek, de egy-egy mozgásforma, például a lépcsőzés vagy az ugrálás továbbra sem ment, ezért ortopéd szakorvoshoz fordultunk, aki felvetette, hogy ez a gyógyíthatatlan betegség lehet a háttérben. A genetikai vizsgálat igazolta a gyanút.” A Duchenne-szindróma egy öröklődő, ritkábban új mutáció okozta genetikai rendellenesség, amely az izmok fokozatos gyengüléséhez és sorvadásához, végül a beteg korai halálához vezet. A betegség szinte kizárólag a fiúkat érinti. Európában százezer gyermekből átlagosan hatnál jelentkezik. Magyarországon nincs rá gyógymód, csupán szteroidterápia érhető el, ami átmenetileg növelheti az izomerőt. A valódi megoldást egy külföldi génterápia jelentené, melynek költ-

sége 1,3 milliárd forint. „Hogy előteremthessük ezt a súlyos összeget, adománygyűjtésbe kezdtünk, s létrehoztuk a Lépünk Együtt Marcellért Alapítványt, amelyen keresztül 130 ezer támogatót keresünk, aki 10 ezer forinttal hozzájárul Marcell kezeléséhez – árulta el Dalma. – Bár a terápia nem fordítja vissza a károsodást, segítségével Marcell megőrizheti a még megmaradt izomerejét. Ám az idő szorít. A Duchenne-féle izomdisztrófiával küzdő gyerekek addig kaphatják meg a génterápiát, amíg tudnak járni. Rendszerint 10-12 éves korukra válnak járásképtelenné, s idővel a szív- és a légzőizom is leáll. Amikor ezt megtudtam, összetörtem, de aztán felvértettem magam. Nap mint nap a kisfiamért küzdök, s reménykedek abban, hogy összefogással sikerülhet megmenteni az életét. Hálás vagyok azért, hogy Felcsúton is ennyi jó ember sietett a segítségünkre, s így több mint egymillió forint gyűlt össze.”

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Ha Ön is lépne Marcellért, az alábbi számlaszámra küldheti adományát:

Lépünk Együtt Marcellért Alapítvány

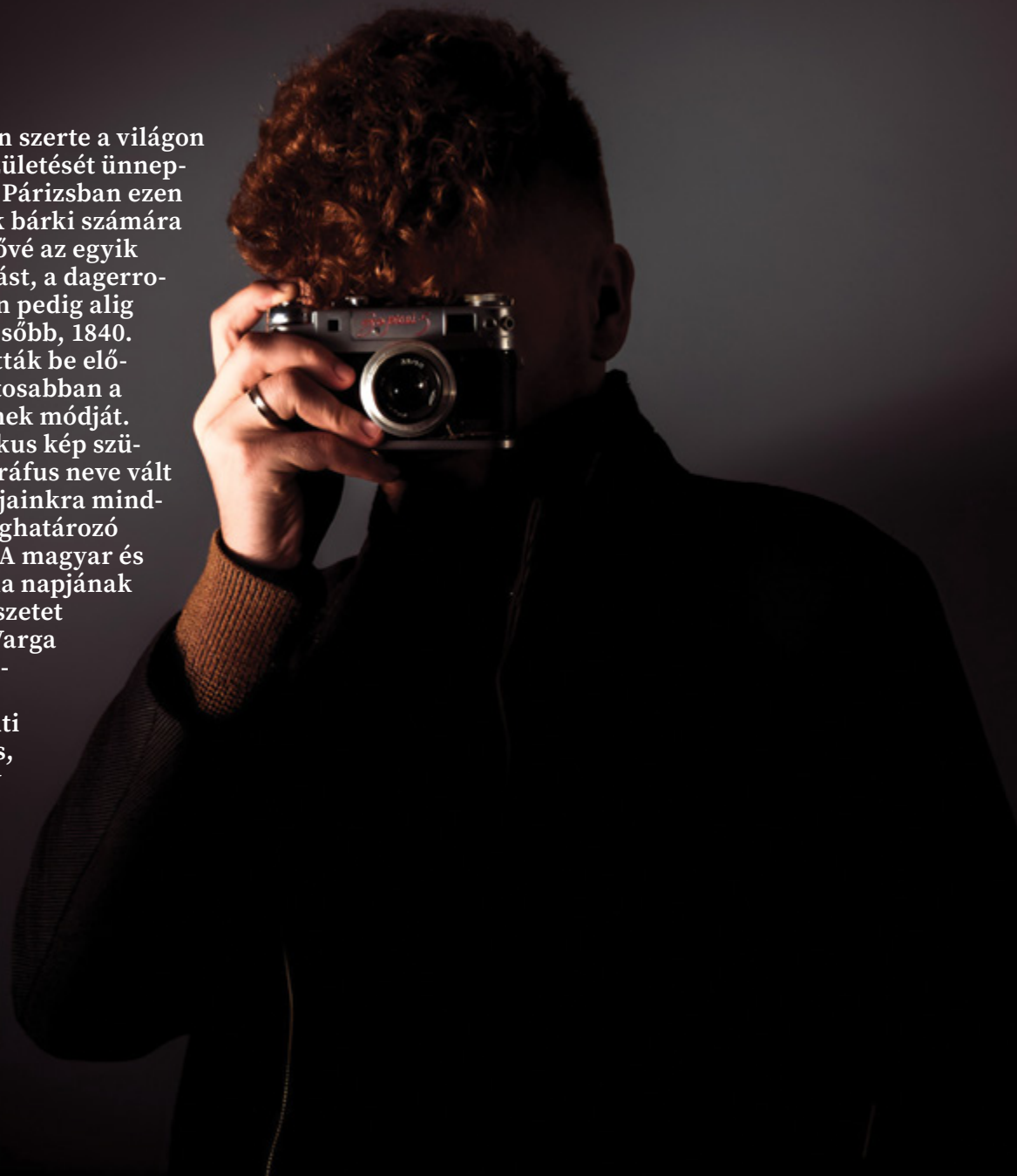
11600006-00000002-06147752

De akár a **Jótekonysági Licit Marcell lépteiért** nyilvános Facebook-csoportban is segíthet.

Arcvonás Filter nélkül

Varga Sándor fotográfussal találkoztunk

Augusztus 19-én szerte a világon a fotográfia születését ünneplik. 1839-ben, Párizsban ezen a napon tették bárki számára szabadon hozzáférhetővé az egyik első képrögzítési eljárást, a dagerrotípiát, Magyarországon pedig alig több mint egy évvel később, 1840. augusztus 29-én mutatták be először a fényképek, pontosabban a „fémképek” készítésének módját. Azóta megannyi ikonikus kép született, és számos fotográfus neve vált ismertté, mi több, napjainkra mindannyiunk életének meghatározó részévé vált a fotózás. A magyar és a nemzetközi fotográfia napjának apropóján a fotóművészetet a hivatásául választó Varga Sándorral ismerkedhettünk meg. A mostanra családapává lett felcsúti származású fotográfus, a Mészáros Alapítvány egykori ösztöndíjasa nem csupán szenvedélyéről mesél nekünk, de különleges főállásáról is: arról, hogy milyen az élet az ismert légitársaság, a Wizz Air légiutas-kísérőjeként.

„Felcsúton nőttem fel, s mindig a szülőfalumat tekintetem az otthonomnak. Jó szívvel gondolok vissza a gyermekkoromra, szép emlékeim vannak a településről – kezdi történetét Sándor, akinek a mi kis falunkból vezetett az útja a fellegekig. – A felcsúti általános iskolai éveket követően a tatai Bláthy Ottó Szakközépiskolába jártam, majd a Budapesti Metropolitan Egyetem Művészeti és Kreatívipari Karán tanultam tovább. Emlékszem, kissrácként életem első személyi igazolványához egy fotóra volt szükség, a szüleimmel betértünk hát egy fotósboltba, ahol elkészült a kis igazolványkép, az első igazi portrém, engem pedig magával ragadott a fényképezés. Mivel akkoriban nem tehettük meg, hogy fényképezőgépet vásároljunk, több mint egy évtizeden át a rajzolásban éltem ki magam. A fotózás technikai alapjait önképző módon sajátítottam el, s bár a grafika is érdekelt, végül fotográfia szakra jelentkeztem. Amellett, hogy a tanulmányaim során rengeteget fejlődött a technikai tudásom, az egyetemnek elsősorban a kritikus szemléletmódot köszönhettem. Ott kezdett kialakulni a saját képi világom.”

Sándor eleinte kereste, mely fotográfiai terület, téma lenne a leginkább neki való, s idővel nyilvánvalóvá vált, hogy az emberek fotózásában leli a legnagyobb örömét. „Egyszerűen rajongok a portréért – vallja. – Úgy érzem, az arcképkészítésben bonta-

koztathatom ki a legjobban a kreativitásom. A célom, hogy olyan portrékat készítssek, amelyekkel megragadhatom a képen szereplők személyiségét. Nem annyira törekszem különleges beállításokra, sokkal inkább a maga természetességében próbálom megmutatni az emberi arcot. A portrékészítés egyik sajátos válfaját, az önportrékészítést is gyakorlom. Ez a technika nem csupán a külső megjelenés bemutatására szolgál, de lehetőséget ad a művész belső világának, gondolatainak és érzéseinek a kifejezésére is. Önmagunk ábrázolása jellemformáló. Megtanít elfogadni magunkat olyannak, amilyenek vagyunk, segít, hogy megtaláljuk a legszerethetőbb pontokat magunkon. Manapság sokaknak nincs rendben az énképük, ám egy önportré – persze filter nélkül – terápiás jellegű lehet, segíthet eltüntetni a tévképzeteket.”

Az ifjú felcsúti fotóművész jelenleg a főállása mellett, a szabadidejében, voltaképp másodállásban foglalkozik a fotózással. „2025 novembere óta a Wizz Air légiutas-kísérőjeként dolgozom – árulja el. – Építkezni szeretnénk, s mivel egyéni vállalkozóként nehezebb fenntartani egy stabil jövedelmet, belevágtam ebbe a különleges szakmába. Korábban a ranglétrát megmászva olyan vállalatoknál helyezkedtem el, mint az OTP Bank vagy épp a Yettel, s mindig az emberekkel foglalkoztam az értékesítésben és az akvizícióban. Az ügyfélélmény fokozása alapvető munkafeladatomból volt. A fotózást is megkönnyíti, hogy ügyesen barátkozom. S persze annak, hogy közvetlen, kommunikatív vagyok, légiutas-kísérőként is hasznát veszem. A cabin crew tagjaként elsősorban az utasok kényelmének biztosításáért és az utasok biztonságának védelméért felelek, de feladatom az esetleges vészhelyzet kezelése is. A munkához a jó kommunikáció mellett kiváló angol nyelvtudás és egészségügyi alkalmasság is szükséges.”

Sándor számára a felhők fölé egy többlépcsős kiválasztási folyamat során vezetett az út. „A bemutatkozó személyes beszélgetés vagy épp az írásbeli angol nyelvű tesztek mellett a felvételi kétségek nélkül legizgalmasabb részei az egyéni és csoportos szituációs gyakorlatok voltak, amelyekben arra voltak kíváncsiak, hogyan reagálunk konfliktus- és veszélyhelyzetekben, s miként oldunk meg jellemző problémákat – meséli. – A készségfelmérést orvosi vizsgálat követte, majd a sikeres felvételi után megkezdődhetett a hathetes intenzív légiutas-kísérő képzés. Azonnal megszerettem a munkámat, melynek a legnagyobb szépsége számomra egyrészt az, hogy rendszeresen máshol vagyok, másrészt pedig az, hogy szinte mindig más kollégákkal dolgozom együtt, így sok új helyet fedezhetek fel, és rengeteg új embert ismerhetek meg. Nagyra értékelem ugyanis a barátságokat. S szeretem, hogy nem egy íróasztalnál ülök egész nap, hanem a munkakörnyezetem nem szokványos. A cirkadián ritmusom ugyan nem a legjobb, nincs rendszer az alvásomban, de aktív sportolással próbálom maximalizálni a kapacitásom. A feleségemmel és a kislányunkkal is igyekszem sok időt tölteni. Számomra egyértelműen ők az elsők és a legfontosabbak.”

Nagy Enikő
Fotó: Varga Sándor

Párban

„Páros fotózás esetén sokszor bízzák rám a környezet kiválasztását. Panna és Máté romantikus erdei témában gondolkodott, helyszíneként a Normafát jelöltem meg. Egy lámpás fényével gyengéd, félhomályos, egyedi, szinte filmbeillő atmoszférát teremtettem. Imádtam ezt a projektet a sötétedő erdő nyugodt csendjében.”

Fiús anyuka

„A különleges divatfotózás során a modellszakmában nem ismerős édesanyát fotóztam a kislányaival egy ruha-márka termékeinek reklámozására. Kezdetben a családi fotózás távol állt tőlem, ám amióta édesapa vagyok, sokkal komfortosabban érzem magam az efféle projektekben.”

Kreatív szépség

„Imádok kísérletezni. Ha találkozom egy inspiráló képpel, megpróbálom a saját stílusomban megvalósítani. Ennél a portrénál is valami ilyesmi történt. Épp egy beauty fotózás beállításain dolgoztunk, a strasszköves precíz sminkmunka is a folyamat része volt. A kép remekül tükrözi a hangulatot, amely a fotózást jellemezte.”

Fényjáték

„Ez a fotó is az Éger című film forgatásán született. Úgynevezett still fotósként is jelen voltam, a filmbeli beállításokhoz nagyon hasonlóan örökítve meg a szereplőket és a jeleneteket. A fény professzionális használata elengedhetetlen az atmoszféra és a hangulat megteremtéséhez. Így Nagy Zsolt gyilkos tekintete még jobban megragadja a nézőt.”

Tánc, művészet

„Korábban rajongtam a tánc közben megörökített pillanatokért, amikor a mozdulatok szolgálnak pózként. Itt Bakonyi Jusstina táncművész látható, aki olykor még nálam is sokkal kritikusabban ítélte meg a mozdulatait.”

Monokróm szerelem

„Esküvőfotózás során igazán kiélhetem a kreativitásom, a monokróm menyegzőfotózás viszont nem egyszerű számomra. Ennek ellenére szeretem a fekete-fehér fotókat, a színek eltüntetésével ugyanis hangsúlyosabb a kontraszt, jobban kirajzolódnak a minták, láthatóbbá válnak a textúrák – tapinthatóbbá az érzelmek. Minimalista, mégis kifejező.”

Oldalvonal Futbólia visszahódítása

Beszélgetés Szöllősi Györggyel, a Puskás Akadémia pr-igazgatójával

Családjával tizenhat esztendeje talált otthonra településünkön, s nemrégiben pr-igazgatóként tért vissza a Puskás Akadémiára. Szöllősi György, aki a felcsúti football-műhely megálmodójának, létrehozójának egyikeként, a hazai sportsajtó csúcsát jelentő Nemzeti Sport főszerkesztőjeként, a Magyar Sportújságírók Szövetségének elnökeként vagy épp a Puskás-örökség nagykövetekeként komoly szerepet vállalt a hajdanán világ színvonalú magyar labdarúgás megújításában, avagy – ahogy legújabb könyvének címe megfogalmazza – Futbólia visszahódításában.

Nemrég került elő a kézzel írt tudósításod az 1990-es foci-vb-ről, amikor még csak 12 éves voltál. Úgy tűnik, már igen fiatalon elkezdted kacsingatni a sportújságírói pálya felé.

– A legkevesbé sem volt ez tudatos készülődés a sportújságírói pályára. Nem az újságírás felől érkeztem ide, hanem a sport, pontosabban a foci felől. Természetesen futballista szerettem volna lenni, de csak az NB II-es ifjúsági bajnokságban szerzett néhány gólig jutottam, aztán játékezerként a Budapest I. osztályú keretig – no meg egyszer a pályája csúcsán lévő Puhl Sándor partjelzője lehettem 1996-ban –, tehát jobb híján lettem sportújságíró. Már húszévesen NB I-es meccseket kaptam a Nemzeti Sport tudósítójaként. De eljutottam aztán négy világ bajnokságra és hat Európa-bajnokságra, sőt egy olimpiára is, s valóban: az első „sportújságírói munkám” alighanem ez a kézzel írott „vb-tudósítás” volt 36 esztendeje.

Hogyan alakult a pályafutásod?

– Szinte minden átmenet nélkül lettem a Nemzeti Sport lelkes olvasójából olyasvalaki, akinek megjelennek írásai a lapban. Belső szerződést ugyan „csak” húszévesen kaptam, de az első cikkeim pár hónappal az érettségi után, elsőéves egyetemistaként kerültek be az újságba. Leírhatatlan érzés volt, hogy 1995. november 13-án ott virított a nevem egy féloldalas, a magyar gyeplabdázás aktuális helyzetéről szóló interjú alatt abban a napilapban, amelyet gimnazistaként minden áldott nap megvásároltam és izgatottan olvastam a tanórák közben a pad alatt, sokszor dacolva a piarista atyák nemtetszésével. A JATE akkor újdonságnak számító kommunikációs szakán a napokban elhunyt Lakat T. Károly osztályába kerültem és gyakorlatra a Nemzeti Sporthoz, a Jóisten fogta a kezem, ha másik műhelybe osztanak be, szerintem el sem kezdtem volna az egyetemet. Abban az időben közölte az NS hétről hétre Lakat T. Károly magyar futballtörténeti visszaemlékezéseit, amelyek aztán Apám regénye címmel könyvként is megjelentek, ezek óriási hatással voltak rám középiskolásként, s szinte hihetetlen volt, hogy egyszer csak ott ücsöröghettem a szerző dolgozószobájában, minden nap, lapzártáig. Ő maga mondta, hogy a kéthetenkén-

ti egy-két órás beszélgetés, néhány beadott vizsgamunka nem tesz minket újságíróvá, az osztályába kerülve azonban jogot szereztünk arra, hogy bejárjunk a szerkesztőségbe, közelről lássuk, sőt átéljük a lapkészítést, ellessük a műhelytitkokat. Nekem sem kellett több, onnantól kezdve ott ültem a szerkesztői szobában, s bár sokan furán néztek rám, addig ültem ott, amíg meg nem jelent az első cikkem a Nemzeti Sportban... Sőt, ha már betettem a lábam az ajtóresbe, jószerevel három évtizeden át elüldözni sem tudtak. Ami nem teljesen igaz, sőt, először én lettem hűtlen, amikor lehetőséget kaptam, hogy létrehozzam és vezes-

sem a Magyar Labdarúgó Szövetség sajtóosztályát, mind-össze 24 évesen. Két év múlva aztán már újra a kiadónál dolgoztam az újraindult Képes Sport munkatársaként, hogy aztán az évtizedek során háromszor is elváljanak az útjaink, de aztán mindig visszatérjek, a legutóbb tíz évre, főszerkesztőként.

A Puskás Akadémia egykori kommunikációs vezetőjeként oroszlánrészét vállaltál a felcsúti futballműhely létrejöttében, fejlődésében. Milyen elképzelésekkel vágtál bele annak idején a munkába?

– A kétezres évek közepére világossá vált, hogy az államnak szándéka, a labdarúgó-szövetségnek pedig ereje nincsen megújítani a valaha viláagső, de fél évszázad alatt elképesztő anyagi, infrastrukturális, szakmai és erkölcsi válságba süllyedt magyar labdarúgást, amelynek sikerei és kudarcai elválaszthatatlanok nemzeti önbecsülésünktől, kulturális komfortérzetünktől. Mindenfajta központi elképzelés híján futballrajongó magánemberek kezdtek labdarúgó-akadémiákat, oázisokat létrehozni a magyar futball sivatagában. Elsőként a milliárdos Várszegi Gábor az MTK-nál, aztán az akkor (is) ellenzéki politikus Orbán Viktor nagy támogatók, magáncégek bevonásával Felcsúton, és jöttek még többen, Kispesten, Győrben, Szombathelyen. Ezek magánkezdeményezések voltak, központi segítség nélkül. Amikor 2003 végén, a futball szempontjából legkilátástalanabb Gyurcsány-érában lemondtam az MLSZ sajtófőnökeként, számomra is egyértelmű volt, hogy onnan, a szövetségből lehetetlen megújítani a magyar futballt. Megadatott azonban, hogy bekerüljek abba a műhelybe, amely végül is a sportág hazai, sőt Kárpát-medencei megújulásának motorja lett: vagyis szinte a kezdetektől itt lehettem a felcsúti Puskás Akadémia létrejötténél, részt vehettem Közép-Európa egyik legnagyobb és legsikeresebb futballakadémiájának kialakításában, átélhettem az első és az egyre nagyobb szakmai sikereket.

Egyébként mikor jártál életedben először Felcsúton?
– Éppen húsz éve, 2006 augusztusában. BLSZ IV. osztályú csapatunk, a Tabán FC „edzőtáborában”, Balatonfenyvesen ért Jakab János barátom hívása: Orbán Viktor elnök úr találkozni szeretne velem, ha tudok, jöjjen ki másnap a Felcsút–Pápa NB II-es idénynyitóra. Már készen volt az akkor még egyszintes, felújított kollégiumépület, ahol ősszel megkezdte akadémista létét az első, 1992-es korosztály. Azok közül a fiúk közül Szolnoki Roland még ma is itt van velünk, NB I-es csapatunk kapitánya, s közben a Videotonnal háromszoros magyar bajnok is lett, a válogatottba is behívták. A feladatom akkor az volt, hogy készítsünk egy bemutatkozó füzetet az induló futballakadémiáról, s hogy szervezzem meg Orbán Viktor és Puskás Ferencné találkozóját, amelyen aztán arról született megállapodás, hogy a felcsúti futballiskola felveszi a legnagyobb magyar labdarúgó nevét, ezzel az ő mércéjét, a világszínvonalat teszi kötelezővé a saját maga számára. Ugyanezt a célt szolgálta és tovább erősítette a régi falusi sportegyesület bázisán létrejövő intézmény kulturális fundamentumát Makovecz Imre szerepvállalása, az általa megálmodott és Mészáros Lőrinc által megvalósított épületegyüttes, s annak része, a világ legszebb stadionjának megválasztott Pancho Aréna. Közben elindítottuk a Puskás–Suzuki-kupa hagyományát, Orbán Viktor miniszterelnökké választása révén immár az

állam is elismerte az akadémiák munkáját, a tao-program pedig tíz-tizenöt év alatt segített újjáépíteni a korábban ötven-hatvan évig csak pusztuló hazai sportinfrastrukturát. A Puskás Akadémia jelképe és kiindulópontja lett a teljes magyar sport megújulásának, beleértve más sportágakat és a külhoni magyar közösségek sportját is. Miközben a legutóbbi magyar válogatott keretbe minden eddiginél több, hat Puskás-nevelés kapott meghívót Marco Rossi szövetségi kapitánytól, Liverpoolból, a Galatasaraytól, a Fradiból, Blackburnből és persze Felcsútról.

Időközben ide is költöztél Felcsútra a családdal, és azóta is itt éltek.

– Igen, mint mondtam, 2006-ban jöttem először a faluba, hogy megismerkedjem a még embrionális állapotban lévő Puskás Akadémia terveivel, s éppen azokban a napokban derült ki, hogy a feleségem, Edit várandós az első gyermekünkkel, Piroskával, aki aztán szinte napra pontosan akkor született meg, amikor az akadémia ünnepélyesen felvette Puskás Ferenc nevét és az országos nyilvánosság elé lépett Puskás Ferenc születésének 80. évfordulóján. Így aztán a jövő év április elején, a Puskás-centenárium mellett az akadémia és Piroška 20. születésnapját is ünnepeljük majd. 2008-ban kezdtünk építkezni a Fő utcán, a református templommal szemben, amit lehet, megőrizve az itt álló régi parasztházból, 2010-ben költöztünk ide, majd már ide született a most 15 éves Rozi és a 13 esztendőös Bori lányunk is, mindhárom gyermekünk itt, Felcsúton járta ki az óvodát, számos kedves emlékkal, időtálló barátsággal. Edit éveken át tartott a községben is Ringató foglalkozásokat, sok barátja van az anyukák és az egykori babák között, magam szerkesztettem a Felcsúti Hírlap első lapszámait rácsodálkozva például Noll Zoltán fantasztikus helytörténeti kutatásaira és dokumentumaira, segítettem a falunak hatalmas támogatást nyújtó Mészáros Lőrinc polgármester-választási kampányát, szerveztem a katolikus templom felújítására gyűjtő jóté-

konysági koncerteket, korábban az óvodafelújítás kampányát, ám még sok víznek kell lefolyni a Váli-vízen, hogy „gyüttmentekből” igazi felcsútiak lehessünk.

Sportújságíróként milyen „hiszekegyet” fogalmazhat meg az ember magának?

– A pályafutásom alatt gyökeresen megváltozott az újságírás, ezen belül a sportújságírás technológiája. A napi és hetilapokat felváltotta az internet, a honlapokat lassan felváltják az alkalmazások, a közösségi felületek, posztok, rövid videók. Az egykor előre telepített telefonvonalon lediktált, másnapra kinyomtatott tudósításokat, a stadion sötétszobájában előhívott, nyomtatásban alig kivehető fényképeket az élő bejelentkezések, a mesterséges intelligenciával gyártott montázsok. Mégis azt mondom, hogy a sportújságíró hagyományos erényei változatlanok: pontosság, hitelesség, felkészültség, műveltség, jó szó- és írásbeli kommunikációs készségek, gyorsaság. A közvetítő közeg, a technológia, a műfajok változnak, de a régi képességekre igenis ugyanúgy szükség van, legfeljebb van, aki ezeket manapság „skilleknek”, a rádióműsort meg „podcastnek” nevezi.

Épp egy évtizede, hogy első munkahelyed, a Nemzeti Sport főszerkesztője lettél. Mire vagy a legbüszkébb a sportos időkből?

– Ez a tíz év folytatása volt az ezt megelőző húsznak. Általam régóta jól ismert kollégák közé mentem vissza, ismertem minden gondjukat, örömeiket, nem az a kívülről jött főszerkesztő voltam, aki nem élte át maga is, hogy milyen „fűjásra” leadni egy meccstudósítást, lapzártá előtt pár perccel egy utolsó perces gól miatt átírni két oldalt, átrendezni a címlapot és így tovább. Persze a nyomtatott újságra és a gyarmatosító attitűddel a korábban nagyon nyereséges lapokból az utolsó csepp profitot is kiperéselő külföldi tulajdonosok által itt hagyott szerkesztőségekre korábban nem látott veszélyek is leselkedtek ebben az időszakban, így érdemben építkezni alig lehetett, inkább

folyton a kárenyhítésé, a tűzoltásé volt a főszerep. De büszke vagyok rá, hogy mindvégig megjelentünk a hét minden napján (miközben minden politikai napilap bedobta a törlőközöt, és csaknem az összes bulvárlap is), hogy nem kellett leépíteni, elküldeni anyagi megszorítások miatt senkit, sőt, folyamatosan emelni tudtuk a fizetéseket, és mindenhova eljutottunk a világban, ahol magyar sportsikerre volt esély. Mi több, új műhellyel és munkahelyekkel gyarapodtunk a 2022-ben létrehozott Sportrádió révén, sőt tizenkét éven át megjelentettük a FourFourTwo futballmagazin magyar kiadását is. Ebben sok munkám volt, és sok segítséget kaptunk mindenkori tulajdonosainktól és a magyar kormánytól. Talán szabad megemlítenem azt is, hogy az évek során az európai sportlapok szervezetében végzett munkám révén előbb az ESM alelnöke, majd elnöke lettem a Nemzeti Sport képviselőjeként. Eszményképem az egykor, a Trianon utáni két évtizedben a Nemzeti Sportot naggyá tévő dr. Vadas Gyula tulajdonos-főszerkesztő volt, akinek sem a sikereit, sem a jellemének a nagyságát nem volt esélyem megközelíteni, de óriási megtiszteltetés önmagában az, hogy az unokája és a dédunokája méltónak talált az összehasonlításra az utólrhetetlen Vadas doktossal, és az utódjának ismertek el.

2005-ben jelent meg az első Puskás-köteted, amelyet aztán újabak és újabak követtek, méghozzá több nyelven, több országban számos kiadást megélve. Nálad jobban alighanem senki nem ismeri Öcsi bácsi történetét. Mi az, ami a leginkább megihletett benne?

– „A mindenséggel mérd magad!” – mondja József Attila. „Aki embernek hitvány, az magyarnak alkalmatlan” – teszi hozzá Tamási Áron. Sok magyar sors, különösen a legismertebb, Puskás Ferencé mutatja meg, hogy jó magyarnak lenni mindig egyetemes mércét jelent, az ennek való megfelelés pedig akkor különösen fájdalmas, ha ezért látszólag vagy átmenetileg a hazáddal, Magyarországgal kerülsz szembe. A hivatalos Magyarország ugyanis megtagadta, üldözte, megfigyelte, árulónak bélyegezte azt a fiát, Puskást, aki a XX. században a legtöbbet tette a magyarok jó hírnevéért a világban, aki a legtöbb dicsőséget hozta a hazának. És neki keserves honvággyal és bántó megaláztatással küzdve kellett megértenie, hogy akkor lesz jó magyar, ha hátat fordít a kommunista Magyarországnak, és az Istentől rábizott talentumokat kamatoztatva a Real Madridnál lesz ismét a világ legjobb játékosa, még ha otthonról ezért átmenetileg megvetés is az osztályrésze. Azóta szerencsére sok minden a helyére került, Magyarország visszakapta és a keblére ölelte ezt a páratlan hőst – bízom benne, hogy a könyveimmel, az azok alapján készült dokumentumfilmmel, musicellel, mese-könyvvel, rajzfilmmel, a múzeummal, a Puskás-hagyaték hazamentésével Spanyolországból, a FIFA Puskás-díj kilobbizásával, a Puskás Intézet létrehozásával, számos Puskás-nagyköveti feladatom végrehajtásával, szobrok állításával, utcaelnevezésekkel világszerte, illetve magának a Puskás Akadémiának a két évtizedes működésével sokat tehettem, tehattunk ezért. Óriási boldogság tehát, hogy a nyártól ismét azt az intézményt szolgálhatom főállásban, amely a legtöbbet tette Puskás szellemi, szakmai és tárgyi örökségének megmentéséért, a magyar futball „puskási” alapokon és igénnyel történő újjáépítéséért.

N. E., fotó: Tóth P. Flóra

Hangszedő A ritmus és a dallam összhangja

Interjú Mészáros Gáborral, a Don't Stop The Queen basszusgitárosával

Negyven évvel ezelőtt, 1986 nyarán – három évvel a berlini fal leomlása előtt, még az egykori vasfüggöny mögött – történelmi jelentőségű koncertnek adott otthont a magyar főváros. A huszonhat állomásos híres Magic Tour fő programjaként, mintegy nyolcvanezer rajongó ovációja közepette, addig soha nem látott grandiózus show keretében a Népstadionban lépett fel a hetvenes-nyolcvanas évek egyik legsikeresebb brit rockzenekara, a világhírű Queen. Ez volt az utolsó turné, amelyen az együttes Freddie Mercuryval állt a színpadon. Ám a Queen története az ikonikus frontember halálával sem ért véget. Nem csupán az Egyesült Királyságban, de szinte a világban számos tribute band működik ma is, őrizve a legendás formáció örökségét. A budapesti Queen-koncert 40. jubileumának apropóján a hazai Don't Stop The Queen emlékenekar felcsúti basszusgitárosával, Mészáros Gáborral beszélgettünk.

Miként találtatok rá a családotokkal Felcsútra?

– Korábban Bicskén laktunk, onnan azonban költöznünk kellett, de mindenképp a környéken szerettünk volna letelepedni, így errefelé kerestünk, s egyszer csak ráakadtunk erre a felcsúti házra, ahol azonnal otthonra lertünk. A kislányunkkal és a kisfiunkkal élünk itt, az előző házasságomból született két nagyobb gyermekem pedig az édesanyjával Csákváron él. A feleségem, Andi a Tolna megyei Bikács településről származik, én pedig Debrecenből indultam, de hatévesen Paksra költöztünk a családommal, s bár közel voltunk egymáshoz Andival, nem találkoztunk. Nyolc évvel ezelőtt ismerkedtünk meg, méghozzá egy népszerű társskereső alkalmazás segítségével. A feleségem gyakran emlegeti, mennyire imponált neki, hogy zenélek.

Hogyan jött az életedbe a zene szeretete?

– Édesapám gitározott, de csak amatőr szinten, a születésünkkel ez abba is maradt. Tízennégy éves lehettem, amikor a testvéremmel kigondoltuk, hogy karácsonykor egy akusztikus gitárral ajándékozzuk meg apánkat, mondván: ha egykor annyira szeretett zenélni, legyen egy saját hangszere. Ha pedig egy hangszer bekerül a házba, az ember akarva-akaratlan a kezébe fogja. Rajta is maradtam. Bár magam is tanultam zenét, a tudásom legjavát annak köszönhetem, hogy rengeteg zenét hallgatok, és mindig olyan zenészekkel játszottam együtt, akik húztak felfelé.

Hogyan alakult a pályafutásod?

– Tinikoromban Pakson verbuválódott egy együttes, amellyel a The Beatlestől a Guns N' Rosesig feldolgozókat játszottunk. Néhány év alatt progresszív rock-metál együttesé avasztunk, s országos fesztiválokon léptünk fel, de aztán ez a kezdeményezés elakadt. Sokáig csak alkalmanként zenélgettem, amikor pedig az első gyermekeim megszülettek, leálltam a zenéléssel. 2016 táján tértem vissza, akkor csatlakoztam a Party Maffia nevű professzionális partizenekarhoz, ami fordulatot jelentett a karrieremben. Az örömmelzenéléstől hamar eljutottunk odáig, hogy a nyár tele volt fellépésekkel. Közel tíz éven át esküvőkön, céges bulikon, városi rendezvényeken szerepeltünk, s a különféle műfajoknak megfelelően a zenei örökség legjobbjai közül válogattunk. Nagy tudású zenészekkel játszottunk jó minőségű szórakoztató zenét. Ám időközben bejött az életembe a Queen, ami szintén csak kedvtelésnek indult, de úgy berobbant, hogy egymást érték a koncertek, s a két zenekar együtt már kezdett sok lenni, főleg, hogy van egy teljes munkaidős főállásom, na és persze itt van a családom, és várnak idehaza a ház körüli teendők is. Idén döntenem kellett. Mivel a tribute zenekarban olyan zenét játszhatok, amelynek a stílusa közelebb áll hozzám, egyértelmű volt a választás.

Idehaza is több Queen-emlékenekar létezik. Miért különleges a Don't Stop The Queen?

– A gitárosunk, Móczár László 2022-ben olyan tribute zenekar létrehozásában gondolkodott, amely úgy mutatja be a Queen életművét, hogy nem elsősorban a közismert slágerekre helyezi a hangsúlyt, hanem sokkal inkább a ritkán hallható különlegességekre, a főként

csupán a rajongói körökben kedvelt nem greatest hits jellegű dalokra. Laci rátalált a YouTube-on a cover videóimra, amelyek között Queen-feldolgozások is akadtak, s megkeresett, mondván: szeretné, ha én lennék a csapatban a basszusgitáros. Egyszerre vagyunk lelkes rajongók és gyakorlott zenészek, s arra törekszünk, hogy kifogásolhatatlanul dolgozzuk fel és adjuk elő a Queen-dalokat.

Bohemian Rhapsody, We Will Rock You, We Are the Champions, Radio Ga Ga, I Want to Break Free, The Show Must Go On – a Queen az az együttes, amelynek csak a slágereivel meg lehet tölteni egy másfél órás koncertet.

– A világhírű zenekar 1973 és 1991 között tizenöt stúdióalbumot adott ki, tele kiváló dalokkal. Persze, vannak kihagyhatatlan klasszikusok, de mi olyan dalokat is játszunk, amelyeket még a Queen sem játszott élőben, s egy-egy lemez ötvenedik évfordulóján előadjuk az egészet az elejétől a végéig. Olyan helyeken és programokon léptünk már fel, nem is egyszer, mint a Sziget Fesztivál, a Papp László Budapest Sportaréna, a Budapest Park, a Vál-völgyi Zsúr, Tusványos vagy épp a torontói magyar kulturális élet kiemelt eseménye, a HungaroFest. A Queen zenéje nem megosztó. Mindenkinek van néhány Queen-dala, egy-egy olyan sláger, amelyet kedvel, így jellemzően örömmel fogad bennünket a közönség.

Mi lehetett a Queen generációkon átívelő sikerének titka? Mitől működik még ma is a dolog?

– Rendkívül jó dalok, kiváló zenészek és egyben zseniális előadóművészek, Freddie Mercury egyedi hangja és kisugárzása, nagy muzikalitás, zenei gazdagság és változatosság, na és persze egy remek sztori – minden összeállt. Mi pedig egyszerűen imádunk Queent játszani. Ahogy egyszer a gitárosunk megfogalmazta: mindannyian úgy játszunk a dalokat, mintha a sajátjaink lennének. A rajongás, a lelkesedés, a szenvedély hajt bennünket.

Basszusgitárosként mi a szereped a csapatban, egyáltalán: mi teszi a jó basszusgitárost?

– John Deacon a Queenből, Paul McCartney a The Beatlesből, Stuart Zender a Jamiroquai-ból vagy épp Wilbur Bascomb, a Hair ’79-es filmadaptációjának zenésze – ők azok a basszusgitárosok, akiknek a játéka a leginkább inspirál engem. A basszusgitáros stabil alapot ad a zenekarnak, összeköti a harmóniát a ritmussal. Egy ismert és igaz zenészbölcsesség szerint akkor jó egy basszusgitáros, ha a hangszere észrevétlen marad, ha ugyanis hibázik, annak fültanúja lesz a közönség is. Egy másik mondás úgy tartja, hogy akkor jó egy basszusgitáros, ha a közönség tud táncolni, a ritmus és a dallam összhangja hozza ugyanis létre azt az erőt, ami megmozgatja az embereket. A basszusgitár adja meg a zene alapját.

Mit jelent számodra a zene?

– A zene számomra kilépés. Az életem alapvető része. Nem tudnám elképzelni, hogy még egyszer huzamosabb ideig nélküle éljek. Szerencsés vagyok, mert

a munkámat is éppígy szeretem, bár kellett idő, mire megtaláltam, hogy mivel szeretnék foglalkozni. Jelenleg egy fővárosi nonprofit szervezetnél dolgozom a számvitel és az IT keresztszakterében, s egy posztgraduális képzésben is részt veszek a Budapesti Corvinus Egyetemen, üzleti adatelemzést tanulok. Hálás vagyok, mert a feleségem mindenben támogat engem. Ő is, a gyerekek is nagyon szeretik, hogy zenélek. A zene itt van a mindennapjainkban. A kislányunk, Évi olykor már Queen-ritkaságokat dúdol. Én pedig néha még idehaza is előveszem a basszusgitárom, persze csak ha a gyerekek alszanak, felteszem a fülesem, és órákon át csendben zörgök.

Nagy Enikő

Fotó: Tóth P. Flóra, Kovács Márton

Mesesarok Futóverseny

Írta: Feketéné Schneider Mária,
illusztrálta: Juhász Berta (7. osztályos tanuló)

Az egyik szomszédunkban egy állatbarát nyugdíjas él két kutyájával és hat macskájával. A legnagyobb igyekezete ellenére sincsenek kibékülve egymással a kutyák és a macskák. A macskák ezért általában elkóborolnak otthonról. Sokszor a mi kertünkben, a bokrok alatt hűsölnek a nyári melegben. Ott nem zavarja őket senki. A nevüket is tudom: Inci, Finci, Kormi, Lina, Cirmi, Mici. Nem nehéz megjegyezni a bájos nevecskéket, mert minden este így hívogatja őket vacsorázni a gazdájuk. Jó hangosan többször is kiáltja a nevüket, hogy a távolabb barangoló-henyélők is biztosan meghallják.

Nyár vége volt. A búzát még júniusban learatták a hatalmas kombájnnal, így csak a tarló maradt meg a szántóföldön. A búza szárát, a szalmát már régen körbálákba gyűjtötték. Nagy távolságra, több kilométerre is el lehet látni ilyenkor. A vadállatok is nagy számban jelennek meg a környéken, hiszen bőségesen találnak ételmet, csak a földről kell összegyűjteniük. Amit a kombájn aratás közben elszór, azt a fácánok felsipegetik, de az apróbb rágcsálók, mint például az egerek és a pockok is begyűjtik a vackukba a magvakat. Elkapnak egy lepottyant búzakalászt, és már futnak is vele a földbe vájt járataikba. Ezekre az egerekre vadásznak a sasok, amelyek a búzatábla melletti kiszáradt akácfa tetején üldögélnek. Amikor meglátnak egy egeret, a magasból hirtelen lecsapnak rá. Nincs menekvés, zsákmányukat már viszik is a fészükben lévő fiókáiknak.

De nézzük csak Kormit! Mit keres a macska a learatott búzatáblában? Ő is vadászik. Ő is az egerek esküdt ellensége. Feszülten figyel. Észreveszi, hogy valami mozog. Ugrásra készen, szinte felágaskodik a két hátsó lábára. Egy rövid ideig mozdulatlan marad. S hopp, egy szempillantás alatt két mancsával ráugrik a figyelmetlen búzagyűjtőgetőre. Szegény egerke már nem menekülhet el a macska karmaiból. Vagy mégis? Kormitól nem messze legelészik egy szép karcsú őz. Felkapja a fejét. A hirtelen érkező szellőben megérezte az ilatokat. Megtudta, hogy a közelben vagyok. Megijedt, s máris futásnak ered. Ettől aztán Kormi is megijedt, elengedi az egeret, és ő is rohanni kezd. Együtt fut az őzzel. Szinte karnyújtásnyira, párhuzamosan szaladnak egymás mellett. Kormi bírja a futóversenyt, nem marad le. A versenyzők megcélozzák a kert végében lévő erdőt, és mintha puskából lőtték volna ki őket, oda futnak be.

En még ilyen futóversenyt nem láttam! Egy őz és egy macska mérte össze az erejét. Szerintetek ki volt a gyorsabb, ki ért be először az erdőbe? (Elárulom nektek: az eredmény döntetlen lett.)

Konyha

„Gyere hozzám feleségül!” csirke

A nyár alighanem legkedveltebb zöldsége, a napérlelt, zamatos paradicsom lesz e havi receptünk egyik alapanyaga. S amit ajánlunk, az nem más, mint az új internetes szenzáció, a Marry Me Chicken, avagy a „Gyere hozzám feleségül!” csirke. A legenda úgy tartja, hogy aki megkóstolja, rögtön megkéri a szakács kezét. De ha lánykérés netán mégsem lesz belőle, a vacsora garantált sikert arat. A szaftos csirkemell, a selymes tejszínes-parmezános, enyhén fűszeres mártás, a fokhagyma és az aszalt paradicsom karakteres íze tökéletes harmóniát alkot. És hát mondanunk sem kell: lánykérős csirkénk még ízletesebb lesz, ha a paradicsomot a napon mi magunk szárítottuk.

Illusztráció: Gemini

Hozzávalók (4 adaghoz):

3 evőkanál extra szűz olívaolaj
4 db csirkemellfilé
só, frissen őrölt fekete bors
2 gerezd fokhagyma, finomra aprítva
1 teáskanál szárított csípős paprikapehely
3/4 csésze csirkealaplé
1/2 csésze finomra aprított aszalt paradicsom
1/2 csésze habtejszín
1/4 csésze finomra reszelt parmezán
tépkedett friss bazsalikom a tálaláshoz

Elkészítés:

Egy nagy serpenyőben, közepesen magas hőfokon felhevítünk egy evőkanál olajat. A csirkét bőségesen sózzuk és borsozzuk, majd aranybarnára sütjük, oldalanként kb. 5 percig, a féldőben megfordítva. Kivesszük a csirkét a serpenyőből, és tányérra tesszük. Ugyanabban a serpenyőben, közepes lángon felhevítjük a maradék két evőkanál olajat. Hozzákeverjük a fokhagymát és a paprikapelyhet. Kevergetve piritjuk kb. egy percig, amíg az illatok felszabadulnak. Hozzáadjuk az alaplevet, a paradicsomot, a tejszínt és a parmezánt, ízlés szerint sózzuk. Felforraljuk, majd visszatesszük a csirkét (és a tányéron maradt szaftot) a serpenyőbe. A serpenyőt 190 °C-ra előmelegített sütőbe tesszük. Addig sütjük a csirkét, amíg teljesen át nem sül, majd egy tálalótálra helyezzük. Rákanalazzuk a mártást, és megszórjuk a tetejét bazsalikkal. Penne tésztával kimondottan finom.

Nagy Enikő

Kert

Kánikula utáni kármentés

A Kertészeti Áruda rovata

A nyári forróság megviseli a házi kerteket és a családi udvarokat az otthonunk körül. A hónapok óta tartó szárazság és a perzselő hőség következtében a zöld pázsit foltokban csúnyán megsárgul, kedvenc kerti virágaink szomorúan kókadognak a nagy virágágyásokban, a konyhakerti zöldségnövények a túlélésért küzdenek. Ám nem kell azonnal kétségbeesnünk, az aszályos idő elmúltával jól átgondolt, tudatos kerti munkával a legtöbb növény megmenthető.

A kerti helyreállítás első és egyben legfontosabb lépése a bőséges öntözés megfelelő időben. A tartós hőség után a talaj felszíne gyakran keménnyé, szinte betonkeménységgé válik, amelyről a kilocsolt drága víz egyszerűen lefolyik anélkül, hogy eljutna a mélyebben lévő gyökerekig. Elsőként óvatosan lazítsuk fel a kemény föld felső rétegét, majd alaposan locsoljuk meg a kiszáradt növényeket. A legjobb a kora reggeli órákban vagy a hűvösebb esti időszakban öntözni, amikor a víz nem párolog el azonnal, és nem égeti ki a sérülékeny, puha leveleket a napsütésben.

A második alapvető lépés a növények gondos és alapos megtisztítása. Egy éles és tiszta metszőollóval bátran távolítsuk el a kiszáradt, elhalt leveleket, ágakat és a napégést szenvedett kerti virágokat. Ezzel megkíméljük a féltett növényt attól, hogy feleslegesen sok energiát pazaroljon a menthetetlen részek fenntartására, és új, egészséges zöld hajtások gyors növesztésére ösztönözzük a teljes szervezetét a gyökerektől a levelekig.

A siker érdekében végül mindig gondoskodjunk a talaj megfelelő védelméről és a szükséges tápanyagok gyors pótlásáról. Ha a növények már láthatóan magukhoz tértek a sokból, adjunk nekik enyhe, természetes tápoldatot vagy jó minőségű komposztot, hogy visszanyerjék régi erejüket. Olyan tápanyagban gondolkodjunk, amely gyorsan felszívódik. Gondosan terítsünk tiszta szalmát, száraz faforgácsot vagy friss fűnyesedéket a növények tövéhez az ágyásokban. Ez a hasznos folyamat, a mulcsozás segít tartósan megőrizni a talaj értékes nedvességét, és hűvösen tartja az érzékeny gyökereket a földben. A sárga fű foltokban történő felülvetésével és a kiszáradt növények gyors cseréjével a kertünk hamarosan újra a régi, zöld pompájában tündököl majd.

A nagy hőségben ne feledkezzünk meg a kerti madarokról sem. A szárazság miatt a kistestű szárnyasok nem találhatnak természetes ivóvizet a környéken. Helyezzünk ki számukra lapos tálakban friss, tiszta vizet a fák árnyékába. A madarak hálásak lesznek az itatóért, cserébe összeszedik a kártevő hernyókat és bogarakat az újjáéledő udvarunkból.

Fotó: pexels.com

Harangszó Szeretve lenni

Katolikus gondolatok

- Szervusz, fiam!
- Szia, apa!
- Na, mi újság veletek? Hogy vagytok? Bíjátok? Nagyon strapás? Mesélj!
- Hát, az elején bőrig áztunk, aztán pedig csúnyán leég-tünk. Nem éreztük, hogy meleg lenne, hiszen a tenger felől fújt a szél, ám a nap bizony égetett. Kemény, nagyon kemény, apa! Napi 25-30 kilométert gyalogolunk, de volt már negyven-es napunk is. Tudod, ez a távolság elsőre nem tűnik soknak, de aztán kiderül, hogy mégis az. A portugál szakasz Portótól Vigo városáig meglehetősen sík terepen vezetett. Csak egyszer kellett buszra szállnunk, mert nem értünk volna oda a szállásra, amelyet meghatározott időben kellett elfoglalnunk. A lányok az elején még nem igazán bírták a tempót, Koppány-nak pedig feltörte a lábát a bakancs, szóval úgy döntöttünk, hogy azért, hogy nyugodtan pihenhessünk, a legjobb lesz, ha elcsipünk egy buszt. A fiúk lenyomták végig, én viszont a lányokkal mentem, hogy ne maradjanak magukra.
- Nem baj, fiam, jól döntöttél! Ettől még érvényes lesz a Caminótok.
- Ahol most járunk, a spanyol részen eléggé fel-le, le-fel a táj. Már a végéhez közeledünk, de innentől már inkább csak felfelé visz az utunk.
- Nagyon büszke vagyok rátok, mindannyiótokra!
- Figyelj, apa, csak azt akarom mondani, hogy tudom, hogy neked is nagy álmod egyszer végigjárni ezt az ősi zarándokutat, illetve a francia utat, ami még hosszabb. De erre tényleg készülni kell. Ha megfogadod a tanácsomat: nyugodtan szánj rá egy teljes nyarat a felkészülésre, mert az El Camino valóban kemény. De egyébként azt is lehet, hogy elkezdted a Camino Inglés-szel.
- Olyan is van? Az az útvonal honnan hová vezet?
- Az úgy néz ki, hogy elrepülsz Santiago de Compostelába, ahonnan busszal elutazol a 110-115 kilométernyire fekvő Ferrol vagy a 70-75 kilométernyire található Coruña városába, majd gyalog indulsz vissza Santiagóba, a Szent Jakab-út végállomására. Ez az útvonal is hegyekkel és völgyekkel tarkított, s ha összegyűjtöd a zarándokútleveledbe a pecsétet, azok is elegendők lesznek a végcélhoz. Tudod, apa, első próbálkozásra ezt a zarándokutat tudom a legjobb szívvel ajánlani neked.
- Értem, köszönöm, hogy említetted, nem is tudtam róla, hogy ilyen útvonal is létezik. Szeretlek, fiam, nagyon szeretlek!
- Én is téged, apa. Most alszunk, mert már tudjuk, hogy reggelente a lehető legkorábban érdemes elindulnunk. Szia, apa!

Baboss Botond katolikus lelkipásztori munkatárs

Tanítványi lét

Református gondolatok

Mint ahogyan egy cseppnyi gyógynövénykivonat tartalmazza egy-egy növény minden illatát, úgy ez a pár bibliai vers is összefoglalja, hogy mit jelent Krisztus követőjének lenni (Márk 3:13-19), s mivel jár együtt és mit jelent Krisztushoz tartozni.

Egyfelől a Krisztushoz tartozás kettős életritmust feltételez. Ha valaki átéli a megtérésnek, hitre jutásnak a csodáját, akkor amolyan kettős ritmus jellemzi életét. Ha valaki keresztyén embernek vallja magát, akkor egy hihetetlenül szép „kétüteműség” jellemzi az életét és mindennapjait. Tanítványként két végpont, pontosabban gyújtópont között mozog az életünk. Keresztyénként két meghatározó elem dinamizálja hétköznapijainkat. De mi ez a kettő? Arról olvasunk itt, hogy Jézus egyfelől elhívja övéit, hogy vele legyenek. Aztán elküldi őket a világba, a mindennapokba, hogy tegyék a dolgukat. Ez a kettős ritmus: Jézussal lenni és Jézusért tenni. Vele lenni és érte menni. Jézus hív, és vele vagyunk a vasárnapban, s aztán felvértezve, megerősítve, megáldva, feladatot adva küld a mindennapjainkba. Vele lehetünk egyéni csendességeinkben otthon. Vele vagyunk a bibliát olvasva, imádságban beszélgetve. Naponként nála megpihenhetünk, gyógyulhatunk, újulhatunk, erősödhethetünk, hogy aztán a napi parancsot, a küldetést, a feladatot megértve elinduljunk a világba, a dolgainkba, a munkánkba, s tegyük ott homo christianusként, krisztusi emberként, tanítványként azt, ami a dolgunk. Lenni és menni. Ez a kettős életrend, ritmus, dinamika. S ennek mindkét eleme lényeges. A vele lét és a világban való érte és másokért való tevékenység is.

Másfelől a Jézushoz tartozás kettős küldetést is jelent. Jézus itt megszólított és elhívott tanítványainak feladatot ad. Van dolguk. És dolguk kettős. Hirdessék az igét, és a tőle kapott hatalommal ördögöket űzzenek. Ez a keresztyén ember kettős küldetése. Mindannyiunknak feladatunk az igehirdetés. Református hitvallásunk szépen fogalmazza meg azt, hogy bár egyeseket hivatalosan is igehirdetői tisztségbe állít az Úristen, ugyanakkor minden keresztyénnek van igehirdetői szolgálata. Más a tisztség és más a szolgálat. Az utóbbi egyetemes. Hitünk szerint ez az úgynevezett egyetemes papság elve, gondolata. Azaz mindnyájan arra vagyunk elhívva, pontosabban elküldve, hogy az evangéliumot hirdessük az élet minden területén. Mert mindenki igehirdető a maga életszférájában. Ám ott a másik küldetés is: ördögöket űzni. Ez is egyetemleges feladata a keresztyén embernek. Hiszen ha Krisztusról azt olvassuk, hogy azért jött, hogy az ördög munkáit lerontsa, akkor az ő lábnyomába álló tanítványainak is van e téren dolguk. Református hitvallásunk szépen mondja, ránk helyezve a feladatot: dolgunk és küldetésünk, hogy az ördög ellen szabad lelkiismerettel harcoljunk. S elene harcolni annyi, mint munkái ellen harcolni. Benne a

Fotó: pexels.com

világban és a mindennapokban kell nekünk ördögöt űzni. Nem ki valakiből, hanem protestálva harcba szállni minden-nel, amiben ördögi erők öltenek testet. A lényeg, hogy van dolgunk, harcunk, feladatunk ott, ahol az élet bármely területén a sötétség erőit látjuk munkában.

Kettős életritmus és kettős küldetés. Erre hív el, hív meg, küld az ige. Ám van még ehhez egy jó hír. Egy igazán pozitív adalék: nemcsak azt mondhatjuk el, hogy ebben az egészben velünk az Isten, hanem emberileg sem vagyunk egyedül, tanítványi kettős életritmusunk és kettős küldetésünk ugyanis csak közösségben értelmezhető. Aki tanítvány, aki Krisztust követő, az soha nincs egyedül. Aki Jézussal van, az mindig együtt van azokkal is, akik szintén Jézussal vannak. Soha nem látunk Jézus körül a bibliában egyedül egy tanítványt. Őt tanítványi kör veszi körül mindig. S akiket Ő formál újjá, azokat eggyé, egy testté, egy gyülekezetté, egy közösséggé is formálja.

Dr. Hős Csaba református lelkipásztor

Tudta-e, hogy...

Örömmel látogattam ki július 18-án a szunnyogi nagyrétre, ahol Szabó László szervezésében Felcsúti Lovasbaráti Összejövetel címmel fogathajtó versenyt rendeztek. A színvonalas versenyen tucatnyi fogat vett részt. A hajtók és segítők komoly szakmai tudásról tettek tanúbizonyságot.

Az első díjugrató versenyt 1994 augusztusában a Felcsúti Napok keretében rendezték meg. A helyszín az akkor felújításra váró focipálya volt a mai Pancho Aréna helyén. A verseny díszvendége Balczó András, a Nemzet Sportolója címmel kitüntetett háromszoros olimpiai baj-

nok magyar öttusázó volt. A bírói teendőket a legendás híró gánti lovászember, Herczog Emil látta el.

A következő versenyeket már a szunnyogi réten rendezték meg. Első nap a díjugrató, másnap a fogathajtó lovasok mérték össze tudásukat. A rendezvény reggeli ébresztővel kezdődött. A Bicskei Fúvószeneke a táncoslábú mazzoretteket kísérve vonult végig a falu főutcáján.

Képünk éppen harminc évvel ezelőtt, 1996 augusztusában készült.

Noll Zoltán

Gólyahír

Két kisbabát hozott a nyár.

Ványi Dávid
– Ványiné Balog Csilla
és Ványi Attila kislánya
– július 18-án született.

Turán Blanka
– Turán-Babai Renáta
és Turán László kislánya
– augusztus 6-án jött a világra.

Évkerék

Mészáros László polgármester
augusztus hónap legalább hetven
esztendőjét megélt születésnaposait
is köszöntötte.

Györgyi István a 75., Marácz Józsefné Mária a 77., Ilyés Erzsébet a 81., Szabó László Antal a 80., Dobos Erzsébet a 73., Ifju Attiláné Mária a 75., Szilágyi János a 72., Marácz Imre János a 70., Horváth Ferencné Zsuzsanna a 86., Varga Jánosné Julianna a 86., Szecsődi László a 75., Szecsődi Lászlóné Mária a 71., Szunyogh Ferenc Lajos a 72., Füzes Józsefné Erzsébet a 90., Rudrich János a 76., Dálnoki Lajos a 70., Vörös Jánosné Anna a 70., dr. Dobronyi Ilona a 89., Kiss Jánosné Rozália a 76., Boros István a 70., Ilyés Katalin a 70., Vajda Józsefné Katalin a 75. születésnapját ünnepelte.

Hirdetésméretek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x268 mm
1/1 tükör:	184x268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm + 5-5 mm kifutó

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb
raktárkészletével
várjuk kedves
vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.

Telefon: 06 20 284 9076

Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.

E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

**VÁL-VÖLCYE PÉKSÉG
ÉS HENTESÜZLET**

Kínálatunk:
• sertéshús • baromfi • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepeksseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát
és édes almalét
egy helyről a termelőtől,
Felcsút Szunnyogpusztán
a tojóháznál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

**TÓ ÉTTEREM ÉS
ÉLMÉNYKÖZPONT**

AHOL FELEJTHETETLEN ÉLMÉNYEK
ÉS CSODÁS ÍZEK VÁRNAK
gasztronómia | sport | élmények

8086 Felcsút, Fő utca 4/A.
+36 30 486 2385
toetterem.hu

R-KORD

Vasúti biztosítóberendezés, távközlés és
erősáram tervezése, kivitelezése

**PUSKÁS
SPORT HOTEL
AKADÉMIA**

Konferenciák, rendezvények,
lakodalmak kiváló helyszíne,
a festői Alcsúti
Arborétum mellett.
Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás

2060 Bicske, Szent István u. 7-11., tel.: 06-22/795-820

Járási hivatalvezető: Szabó Gábor

A járáshoz tartozó települések: Alcsútdoboz, Bicske, Bodmér, Csabdi, Csákvár, Etyek, Felcsút, Gánt, Mátyás, Óbarok, Szár, Tabajd, Újbarok, Vértesacska, Vértesboglár
E-mail: hivatal.bicske@fejer.gov.hu

Kormányablak osztály – ügyfélfogadás

Osztályvezető: Vakánné Petrovics Ildikó

Központi telefonszám: 06-22/795-948

hétfő, szerda: 8.00–18.00

kedd: 7.00–15.00

csütörtök: 8.00–16.00

péntek: 8.00–11.00

Földhivatal – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–14.00 és 13.00–15.00

csütörtök: 8.00–11.00 csak kamarai tagoknak

péntek: 8.00–11.00

Hatósági és Gyámügyi Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Foglalkoztatási Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–14.00

péntek: 8.00–12.00

Kihelyezett NAV-ügyfélszolgálat

csütörtök: 13.00–15.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-22/594-036

Ügyfélfogadási rend:

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák

Tel.: 06-22/594-036

hétfőn 8.00 órától (előzetes időpontfoglalás szükséges)

Faluház és Községi Szintér

8086 Felcsút, Fő utca 137., tel.: 06-22/594-367

E-mail: faluhaz@felcsut.hu

Nyitvatartás:

hétfő: 7.00–17.30

kedd, szerda, csütörtök: 7.00–16.00

péntek: 7.00–15.00

Háziorvosi rendelő (Faluház)

Dr. Ficzer Ferenc háziorvos

hétfő: 10.00–15.00

kedd, csütörtök: 9.00–12.00

szerda: 12.00–15.00

péntek: 8.00–10.00

Az orvosi rendelő a 06-22/594-072-es telefonszámon és a felcsut.rendelo@gmail.com e-mail címen érhető el.

Háziorvosi ügyeleti ellátás

2060 Bicske, Kossuth tér 17.

(Bejárat a rendelő oldalánál található ajtón, csengetni kell.)

Telefonszám (Fejér vármegyében): 1830

Hétköznap: 16.00 és 22.00 között

Hétvégén és ünnepnapon: 8.00 és 14.00 között

Sürgősségi ügyeleti vagy mentőellátás

Központi ügyeleti telefonszám: 1830

Egységes segélyhívó rendszer: 112 (mentők)

Hétköznap: 22.00 és 8.00 között

Hétvégén és ünnepnapon: 14.00 és 8.00 között

Telephelyek:

8000 Székesfehérvár, Hunyadi u. 2.

2400 Dunaújváros, Vasmű u. 10.

2030 Érd, Szabadság tér 9.

Védőnői szolgálat (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137.

Makai Kinga védőnő: 06-30/970-8517

szerda: 9.00–11.00 (orvossal közösen), 11.00–13.00 (önállóan)

Kőhíd Fiókgyógyszertár (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137.

Nyitvatartás: hétfőn és szerdán 12.00 és 16.00 között,

kedden, csütörtökön és pénteken 8.30 és 12.30 között

Posta

8086 Felcsút, Fő utca 73., tel.: 06-22/594-049

Nyitvatartás hétfőtől péntekig 8.00 és 16.00 között

Könyvtári, Információs és Községi Hely

8086 Felcsút, Fő u. 68.

Könyvtárvezető: Szecsődi Zsoltné

Tel.: 06-70/338-4814, E-mail: szecsodizsuzsa@freemail.hu

Nyitvatartás:

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–16.00

kedd: 14.00–18.00

péntek: 9.00–14.00

szombat: ügyelet időpontegyeztetéssel

Bicskei Rendőrkapitányság

2060 Bicske, Kisfaludy u. 56., tel.: 06-22/566-020

E-mail: bicskerk@fejer.police.hu

Sürgős esetben hívható: 112

Körzeti megbízott

8086 Felcsút, Fő u. 191., Gáfor János: 06-30/128-3581

Polgárőrség

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-30/248-9609

Felcsút Biztonságért Polgárőr Egyesület

Elnök: Kiss József

Tevékenységi terület: Felcsút bel- és külterület

Esély Gyermekjóléti Alapítvány

8086 Felcsút, Fő u. 68., tel.: 06-70/450-8733

Fogorvosi rendelő

Dr. Hargitai Egészségügyi Közhasznú Nonprofit Kft.

(Az egészségbiztosítóval szerződésben álló rendelő.)

Rendel: Dr. Hargitai László fogszakorvos

Rendelési idő:

Alcsútdobozon: tel.: 06-22/353-250 (Csak előjegyzéssel)

hétfő: 11.00–17.30

kedd: 7.00–8.00 – elsősegély

csütörtök: 7.00–10.00 – iskolafogászat

7.00–8.00 – elsősegély

péntek: 10.30–17.30

Felcsúton: tel.: 06-22/668-224

Időpontkérés szükséges, rendelési idő előtt egy órával és

rendelési idő alatt 16.00 óráig!

szerda: 10.30–17.30

Alcsútdobozai rendelő – prevenciók rendelés:

hétfő, péntek: 9.30–11.00

Felcsúti rendelő:

szerda: 9.00–10.30 (Csak előjegyzéssel!)

Falugazdász

Gyenes Péter: 06-70/490-6170

Közjegyző

2060 Bicske, Szent István út 35.

Dr. Poszavec Rita: 06-22/566-440

E-mail: iroda.bicske@kozjegyzo.hu

poszavec.rita@kozjegyzo.hu

Nyitvatartás:

hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 8.00–12.00, 13.00–15.30

péntek: 8.00–12.00

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta harminckét oldalon, 500 példányban. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző – **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata – **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu

Szerkesztő: 30/126-0540; nagyzeniko@felcsut.hu – **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu